

Juryrapport
Jan Brouwer Scriptieprijs 2018 – Rechtswetenschappen

Ruben Greidanus (Tilburg University)

Client-side anti-cheat in online games: legal implications from a privacy and data protection perspective

De jury van Rechtswetenschappen (naast mijzelf bestaande uit Prof. dr. L.F.M. Besselink, en in de eerste ronde ook nog uit Prof. dr. mr. I. Giesen en Prof. dr. E. Heij) heeft het deze keer niet gemakkelijk gehad. Er zijn dit jaar maar liefst 45 scripties ingediend, een absoluut record. Bovendien was de kwaliteit van deze scripties in het algemeen zeer hoog. De jury was aangenaam verrast door de breedte en diepte van de gekozen onderwerpen en invalshoeken. Het combineren van juridische methoden met inzichten en methoden uit andere disciplines is een duidelijke trend die tot vernieuwing van de rechtenstudie leidt en nieuw elan geeft aan de rechtswetenschap. Het is hard werken als jurylid, wil ik maar zeggen, maar je wordt er best vrolijk van.

Waarom heeft de jury besloten om de scriptie van Ruben Greidanus, met de titel Client-Side Anti Cheat in Online Games: Legal Implications from a Privacy and Data Protection Perspective (Tilburg University 2017) te bekronen? Dat heeft alles te maken met de aanstekelijke wijze waarop Greidanus zich in zijn scriptie op juridisch volstrekt onbekend terrein begeeft. Hij neemt de lezer mee in de virtuele wereld van online games, waarmee tegenwoordig wereldwijd tientallen miljoenen mensen vele uren per dag zoet zijn. In die wereld wordt geld verdiend, maar ook vals gespeeld. Om dat soms zeer lucratieve valsspelen tegen te gaan, hebben de makers van die spellen veelal geheime virtuele 'tools' ontwikkeld om die valsspelers op te sporen. Daarbij blijkt het van belang dat zij soms ook moeten kunnen inbreken in de digitale omgeving van de gebruikers zelf. Maar hoe ver mogen die spellenproducenten eigenlijk gaan in hun anti-cheat programma's? Hoe verhouden deze anti-cheat praktijken zich tot Europese regelgeving over privacy en databescherming?

Om die vraag te kunnen beantwoorden neemt Greidanus de lezer eerst mee in het schimmige kat- en muisspel tussen de valsspelers en de online-spellenfabrikanten. Daarbij geeft hij blijk van de gave om technisch complexe zaken ook voor niet-ingewijden helder te presenteren, zonder de nuance uit het oog te verliezen. Het is spannende materie, pioniersarbeid, waarin de auteur zich soms gedwongen ziet te speculeren – in alle openheid uiteraard. Tegelijkertijd vult hij hiaten in zijn kennis aan door een aantal semi-gestructureerde interviews met ervaringsdeskundigen op het web, die hij als bijlagen bij zijn betoog heeft gevoegd.

Bij de beantwoording van zijn juridische vraag loopt de auteur tegen een interessant dilemma aan. Uit een oogpunt van privacybescherming zouden de spellenfirma's hun klanten steeds om toestemming moeten vragen voor het gebruiken van hun persoonlijke gegevens, maar als zij dat zouden doen zouden zij veel, wellicht te veel, van hun anti-cheat methoden kunnen prijsgeven, waardoor de valsspelers zouden kunnen ontsnappen en hun product dus schade oploopt. Hoe verhoudt bestaande Europese privacywetgeving zich tot dit conflict van belangen, en welke juridische innovaties zijn er nodig om aan beide belangen in meer of mindere mate recht te doen? De auteur doet aan het slot van zijn scriptie op dit punt enkele interessante voorstellen, waarmee hij een geïnformeerde juridische discussie over dit nog onbekende onderwerp op gang brengt. Een thema dat in de kern over veel meer gaat dan

over valsspelen binnen online games, zoals de recente schandalen rond fakenews en fakeaccounts en de noodzaak van de opsporing daarvan op Facebook en andere sociale media direct duidelijk kunnen maken.

De scriptie van Ruben Greidanus is niet alleen vernieuwend, grensoverschrijdend en enorm relevant in wetenschappelijk en maatschappelijk opzicht. Zij geeft vooral blijk van een aanstekelijke wetenschappelijke nieuwsgierigheid naar het onbekende. Daardoor verandert droge, technische en ingewikkelde materie bij Greidanus in een spannende detective. De jury hoopt dan ook dat deze prijs een aanmoediging voor hem zal zijn om dít talent in de komende jaren verder te ontplooien.

Prof. dr. L.F.M. (Leonard) Besselink, hoogleraar staatsrecht Universiteit van Amsterdam

Prof. dr. mr. I. (Ivo) Giesen, hoogleraar aansprakelijkheidsrecht en burgerlijk procesrecht Universiteit Utrecht

Prof. dr. E. (Ellen) Hey, hoogleraar internationaal publiekrecht Erasmus Universiteit Rotterdam

Prof. mr. drs. W.J. (Wouter) Veraart, hoogleraar encyclopedie der rechtswetenschap en rechtsfilosofie Vrije Universiteit

De jury vergaderde op 22 februari 2018 onder leiding van KHMW-directeur Dr. mr. M.W.B. Asscher, in de aanwezigheid van Prof. mr. A. Soeteman, secretaris geestes- en maatschappijwetenschappen KHMW en S. de Boer, administratief medewerker KHMW.